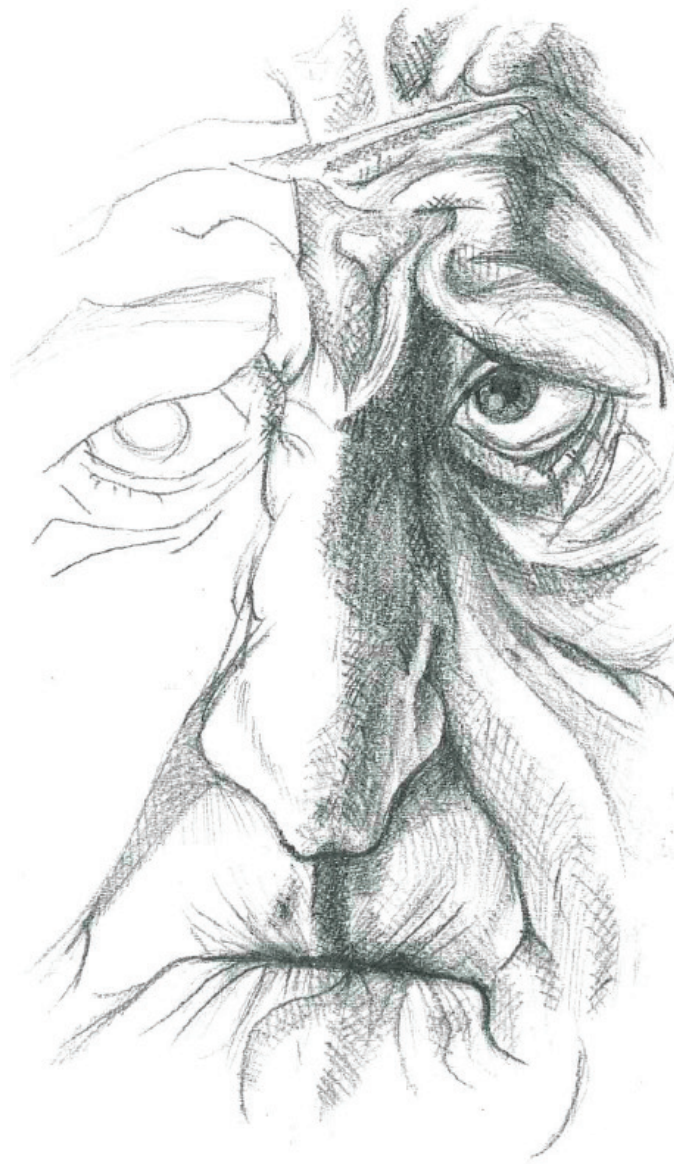

PORTFOLIO

ELIISE
SELISAAR

KUNSTNIKUPOSITSIION

Mind võlub teatri juures tema kordumatus hetkes. See juhtub ja järgmisel momendil on kogemus juba möödas, seda pole võimalik enam täpselt samuti taasluua. Iga etendus on võimalus, et midagi võib valesti minna, selline haprus on kõitev. Mõneti on teater nagu väike versioon elust ja maailmast, mida vaataja küll passiivselt kogeb, kuid sellesse siiski kõike muud unustades sukeldub. Teater annab võimaluse näha kellegi teise silmade läbi või kogeb midagi, mis ehk päriselt kunagi ei õnnestu. Võlutus sellest teatri maailm-maailmas fenomenist viis mind ka stsenograafia õpinguteni. Kuna minu jaoks on publikul teatrietenduse loomise juures vägagi aktiivne roll, meeldib mulle oma töös mängida vaataja fantaasiaga. Püüan jätta lahtisi niidiotsi ning võimalust vaatajal loole omalt poolt lisakihte mõelda. Kujunduses püüan lisada alati ka nõ kujuteldavaid elemente, mis eksisteerivad küll näitleja mängus ja vaatajate fantaasias, kuid füüsiliselt mitte. Samuti meeldib mulle kasutada elemente ebatraditsionaalses funktsioonis või omistada neile rohkem kui üks kasutusala. Realistlikuse asemel püüan luua uusi seoseid ja tähendusi.

Kui alustan tööd uue materjaliga, töötan põhiliselt sõna ja tekstiga. Konspektide ja märkmete tegemine aitab mul materjali sisse elada. Kui olen tabanud esimesi vihjeid tulevases maailmas, hakkan iseeneset märkama elemente, esemeid ja inimesi, kes võiksid sinna kuuluda. Kogun pilte või visandan nähtut üles. Olen tähendanud, et parimad lahendused on juhuslikult ilmunud avastused. Nii ruumi kui karakteritega tegelen harilikult samaaegselt. Põhilised töövahendid on visandiblokk ja pliiats. Samas meeldib mulle kombineerida pliiatsijoonis virtuaalsete tekstuuridega ja värvidega. Ruumiloomisele aitab maketi ehitamine kaasa rohkem kui miski muu. Tihti muutub ehituse käigus paljugi, selgub mis eelnevalt väljamõeldust on teostatav, mis mitte. Harilikult avastan maketi kaudu, et mitmed elemendid või sootuks välja jätta. Kui tegelen nukuteatri materjaliga, siis ehitan võimalusel valmis eskiisi või täissuuruses nuku enda. Vahel kasutan tegelaste loomiseks ka esemeid või objekte. Viimaks otsin ka muusikat, mis tekitaks loodava maailma jaoks õige tunde.

Inspiratsiooni ammutan inimestest ja sündmustest enda ümber. Harilikult käib iga karakteriga minu jaoks kaasas keegi, keda kunagi päriselt kohanud olen. Vahel võib aga lavastuse idee tulla hoopis ühest ainsast pildist või helist. Väga oluline uue materjali edasi arendamise moodus on minu jaoks ka selle ümberjutustamine ja analüüsimine koos mõne kaaslasega. See aitab hästi, momentidel kui protsess on mingisse punkti kinni jäänud. Kuid kõige enam sünnib teater ikkagi siis kui kokku saavad lavastaja, näitleja ja kunstnik. Oma peas valmis loodud maailma arusaadav edasiandmine protsessi teistele osapooltele võib olla ehk isegi kõige keerulisem osa stsenograafi töös. Eelkõige teenib kunstniku töö siiski kogu terviku huve ja seda, et sõnum, kogemus ja tunne saaksid edasi antud.

ARTIST STATEMENT

What fascinates me the most about theatre is that it exists only in present moment. The performance happens and on the next glimpse, the experience has already passed. It is not possible to be re-created in the exact same way. Every performance is a little different and moreover, carries a change of failure. This gives it a layer of fragility. In many ways theatre is a small replica of our world, where the audience can experience things they otherwise might not. Theatre gives a change to step inside someone else's shoes and see life through their eyes. Captivated by this phenomenon of theatre, I started the studies of scenography. As I believe the audience to have a very active role within the creation of every performance, I like to encourage the fantasies of the spectators. I seek to leave some loose ends and possibilities for the audience to come up with their own additional layers to the story. Within the designs, I often like to use some imaginary elements, which don't exist physically, but rather in the acting and the mind's eye of the audience. I also like to use elements in non-traditional functions or give them a bigger range of use. Instead of the illusion of realism on stage, I aim to create new associations.

When starting with new material, I mostly work with text and word. Making notes and summaries helps me to get to the same page with the story. When I have captured some first hints of the new world, then elements, objects and people who belong to it start to appear to me. I collect images and sketch what I see. I have noticed that the best ideas often appear in random moments. Usually I work with space and characters parallel. My main tools are sketchbook and peace which I combine with virtual textures and colors. Building a model helps to create the space better than anything else. It helps me to find out whether the original design ideas actually work in a given space. When working with puppets, I like to build it fully or test it out on a smaller scale. Sometimes I use random object to create a character. Finally a piece of music can help to find the feeling of this new world, about to be born.

Inspiration mostly comes to me through people and situations around me. Many of my characters are based on persons I have met in real life. Sometimes the main idea for a set-design can appear even from a single image or sound. Another tool that helps me on developing ideas is to retell the story or analyze it with someone who has no links to the project. But the most important moment in the creation of a theatre piece is ultimately when the director, scenographer and actor meet. Possibly the most difficult task in the work of a scenographer is to intelligibly express their creativity to the rest of the team. At the end of the day, the primary purpose of a set-designer's work is to serve the interests of the whole and make sure that the message, experience and sensation are communicated to the audience.

LÜHIBIOGRAAFIA

Eliise Selisaar (s. 1992) on teatri- ja filmikunsti tudeng, kes on lõpetamas Eesti Kunstiakadeemias stsenograafia bakalaureuseõpet. Teatriga oli ta seotud ka enne ülikooli astumist. Ta oli neli aastat Nõmme draamastuudio trupi liige ning korraldas Rumeenias ränd varjuteatrietendusi sealsetele vähemate võimalustega lastele.

Alates 2013. aastast on Selisaar teinud kunstniku ja assistendina kaasa erinevates tantsulavastustes ja lühifilmides.

2015-2016 a. täiendas ta end vahetusõpilasena Praha Etenduskunstide Akadeemias DAMU, kus leidis uue keskendumissuuna nuku- ja objektiteatri näol. Vahetusõpingud lõpetas ta lavastades ja kujundades objektiteatri etenduse "Kohutavad õnnetused, mis kunagi ei juhtunud".

Alates 2015. aastast kuulub Selisaar rahvusvahelisse teatrigruppi Flying Freedom Festival, mis korraldab Commedia dell'arte, tantsu- ja nukuteatri elementidega etendusi ja festivale.

Eliise Selisaar (born in 1992) is a student of theatre and film arts who is about to graduate from Bachelor's studies of scenography in Estonian Academy of Arts. She was active in theatre field also before entering the university. She was a member of Nõmme acting studio for four years and also organized touring shadow theatre performances for kids with less possibilities Romania.

Since 2013, Selisaar has been involved as a art director and assistant in several contemporary dance performances and short films.

From 2015-2016 she was an exchange student in Prague's Academy of Performing Arts DAMU. There she became interested in object and puppet theatre. She finished her studies in DAMU with directing and designing an object theatre performance "Terrible misfortunes, which never happened".

Since 2015, Selisaar became a member of international theatre company Flying Freedom Festival, which organizes performances and festivals with elements of Commedia dell'arte, dance and puppetry.

SHORT BIOGRAPHY

HARIDUS:

2013 - 2017 Eesti Kunstiakadeemia, stsenograafia eriala
2015 - 2016 DAMU - Etenduskunstide Akadeemia Prahas,
Alternatiiv- ja Nukuteatri osakond (vahetusõpilasena
erasmus+ programmis)

TÖÖD:

2016 "Kohutavad õnnetused, mis kunagi ei juhtunud"
objektiteatri etendus vahetusõpingute raames, DAMU,
Prahas, lavastaja, kunstnik, näitleja
2016 "Gilgamesh" muusikaline etendus nukuteatri ja
tantsu elementidega, rahvusvaheline teatrigrupp Flying
Freedom Festival, Praha, näitleja, muusik, kunstnik
2015 "Epoche" tantsuetendus, lavastaja koreograaf:
Tatjana Romanova, KORFEST, kostüümikunstnik
2015 "Idiot FM" lavastaja: Sasha Pepelyaev, Eesti
Teatri ja Muusika Akadeemia, kostüümikunstnik
2014 "Seitse surmavat luke" tantsuetendus,
koreograafia, muusika ja stsenograafia üliõpilaste
ühisprojekt, juhendaja Ramon Ivars (Catalonia),
kostüümikunstnik
2014 lühifilm "Näljanädal" režissöör Rein Zobel,
kunstnik
2013 fotonäitus "Mulle meeldib see raamat, sest..."
kontseptsioon ja kujundus
2012 "Ükskord ammu" rändav varjuteatri etendus,
A.C.T.O.R - Teatri ja Origami ühing Rumeenias

KURSUSED:

2016 "Enese nägemise kunst" kontekstile orienteeritud
teatri sissejuhatav töötuba, juhendaja Ivan Brioc, The
Republic of Imagination ja Viini Laborünteater
2015 "Soolo ja grupp tehnikad sotsiaalselt haaratud
teatris" juhendaja Jessica Litwak, Archa teater, Praha
2014 Teatrigrimmi töötuba, juhendaja Anu Konze
2013 Foorumteatri meetodite kursus, A.C.T.O.R - Teatri
ja Origami ühing Rumeenias
2012 "Filmilaager Sobotin" rahvusvaheline filmikursus
noortele, Moviefactory, Tsehi
2009 - 2014 Nõmme draamastudio, juhendaja Mart Kampus

EDUCATION:

2013 - 2016 Estonian Academy of Arts, scenography
department
2015 - 2016 DAMU - Academy of Performing arts in Prague,
Department of alternative and puppet Theatre, erasmus
studies

WORKS:

2016 "Terrible Misfortunes, most of which never happened"
object theatre performance during erasmus studies in DAMU,
Prague, director, setdesigner, actress
2016 "Gilgamesh" musical performance with elements of
puppetry and dance, International Theatre Company Flying
Freedom Festival, Prague, actress and musician
2015 „Epoche“ dance performance, director/choreographer
Tatjana Romanova, KORFEST, costume design
2015 „Idiot FM“ director - Sasha Pepelyaev, Estonian
Academy of Music and Theatre, costume design
2014 „Seven Deadly Swans“ - a contemporary dance
performance, in cooperation with choreography, music and
scenography students, tutor -Ramon Ivars (Catalonia),
costume design
2014 Short film „Hunger Week“ by Rein Zobel, Production
design
2013 Photo exhibition „I like this book because ..“
coordination and design
2012 - 2013 Shadow theatre performances „A FOST, ODATA A
CA NICIODATA“ - European Voluntary service - A.C.T.O.R.
Cultural Association for Theatre and Origami in Romania,
coordination, direction, design, acting

COURSES:

2016 „The Art of Looking at Ourselves“ Workshop on
Introduction to Context Oriented Theatre - Iwan Brioc -
The Republic of the Imagination and Labyrinth Theater
Vienna
2015 „Solo and group techniques of socially engaged
theatre“ - Jessica Litwak- Archa Theater in Czech Republic
2014 Theatrical makeup course „Decades of 20th century“ -
tutor - Anu Konze
2013 Course of forum theatre methods - A.C.T.O.R.
Cultural Association for Theatre and Origami in Romania
2012 Film Camp Sobotin - International moviemaking course
for youth, Moviefactory (Czech Republic)
2009 - 2014 Acting studies, Drama studio of Nõmme,
director/tutor -
Mart Kampus

JUMALAGA POJAD!

Rändav nukuetendus
Aluseks loomismüüt Maride eeposest
“Jugorno” (Anatoli Spiridonov)

Aja koidikul ja kõige maise alguses lendab
ürgse ookeani kohal hall part. Ta otsib
pesakohta, et muned a kolm muna. Viissada
aastat lendab part ilmavete kohal ringi.
Nii kaua on ta mune kandnud, et pojad
üas, tülli lähevad.

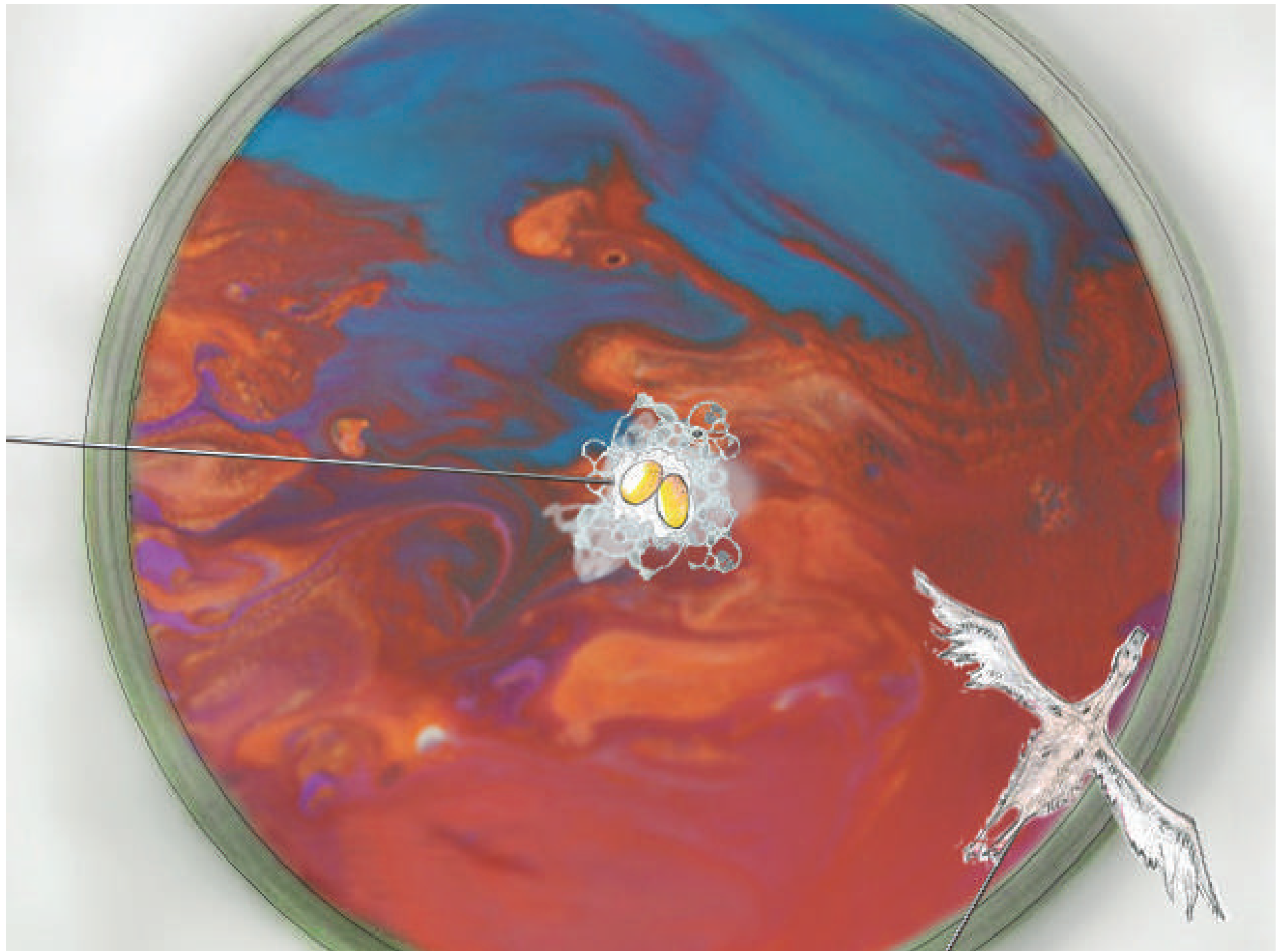
Kaks inimesetaolist olendit astuvad
laboriruumi, et viia läbi oma igapäevast
katset: luua elu. Tehnoloogia pole
endiselt suutnud lahti kodeerida elu
tekkimise müsteeriumi. Ainsaks niidiotsaks
on jäänud vana lugu, sellest kuidas
maailm kord kõige oleva alguses loodud
sai. Maride loomismüüdist inspireeritud
nukuetenus räägib loo kihtidena üksteise
sees paiknevates maailmadest ja nende
maailmade loojatest.

Touring Puppetry performance.
Inspired by a creation myth from the
Epic of Mari people “Jugorno” (Anatoly
Spiridonov)

In the beginning of time and all that is
earthly, a gray duck is flying above the
ancient sea. She is looking for a nesting
place, to lay three eggs. Five hundred
years she is flying above the water. She
has been carrying the eggs for so long,
that her sons have gotten into a fight in
the tightness.

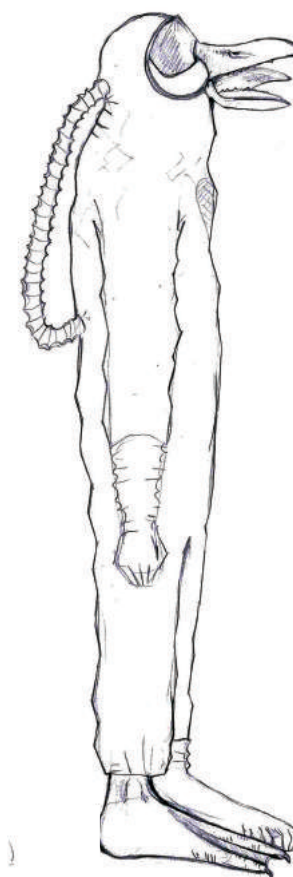
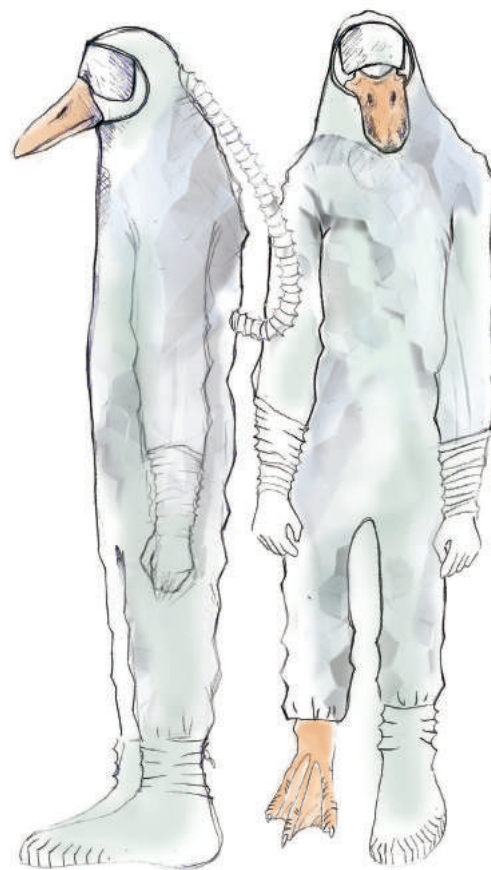
Two human like creatures step into a
laboratory to carry out their everyday
experiment: create life. Technology hasn't
still been able to resolve the mystery
of life's origin. The only hint is an old
story about how the world was created once
in the beginning of all worldly.
Puppet performance, inspired by the myth
of creation from the Mari people, tells
a story about worlds existing inside one
another and the creators of these worlds.

FAREWELL SONS!

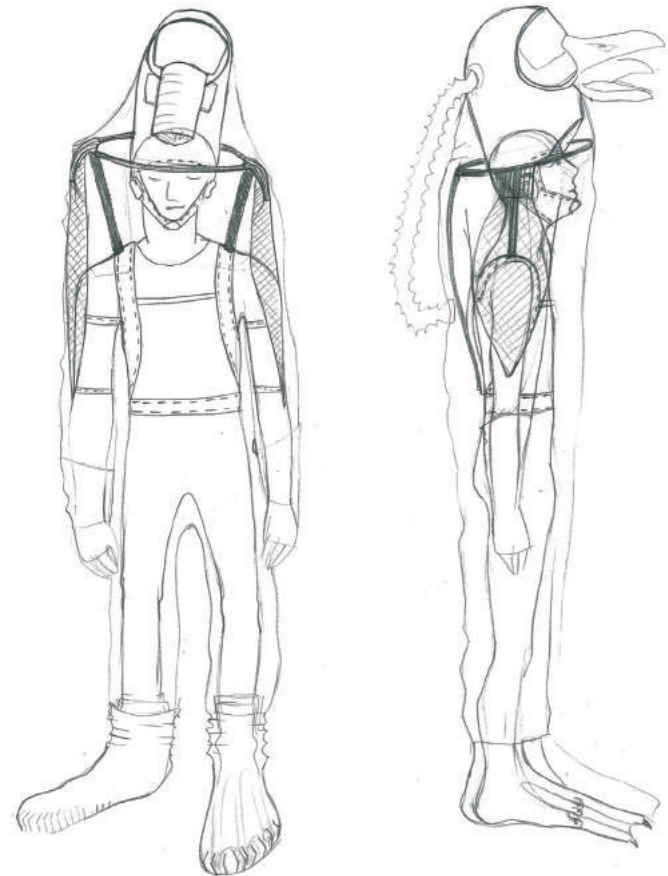
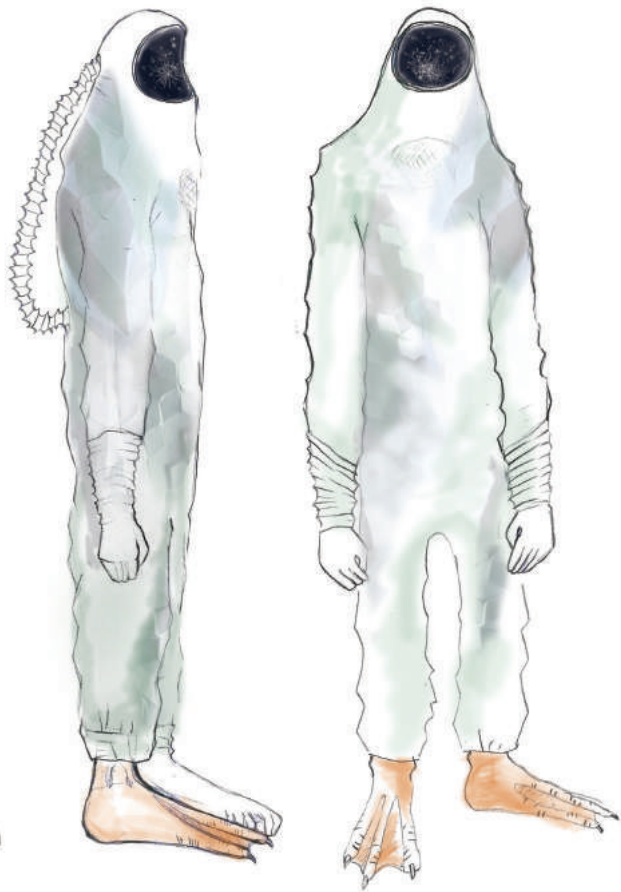

KOSTÜÜM / COSTUMES

Kostüümid nukunäitlejatele.
Võlts pea konstruktsioon, mis toetub näitleja
õlgadele ja muudab kogu figuuri umbes kahe meetri
pikkuseks. Kostüümil on kolm faasi.

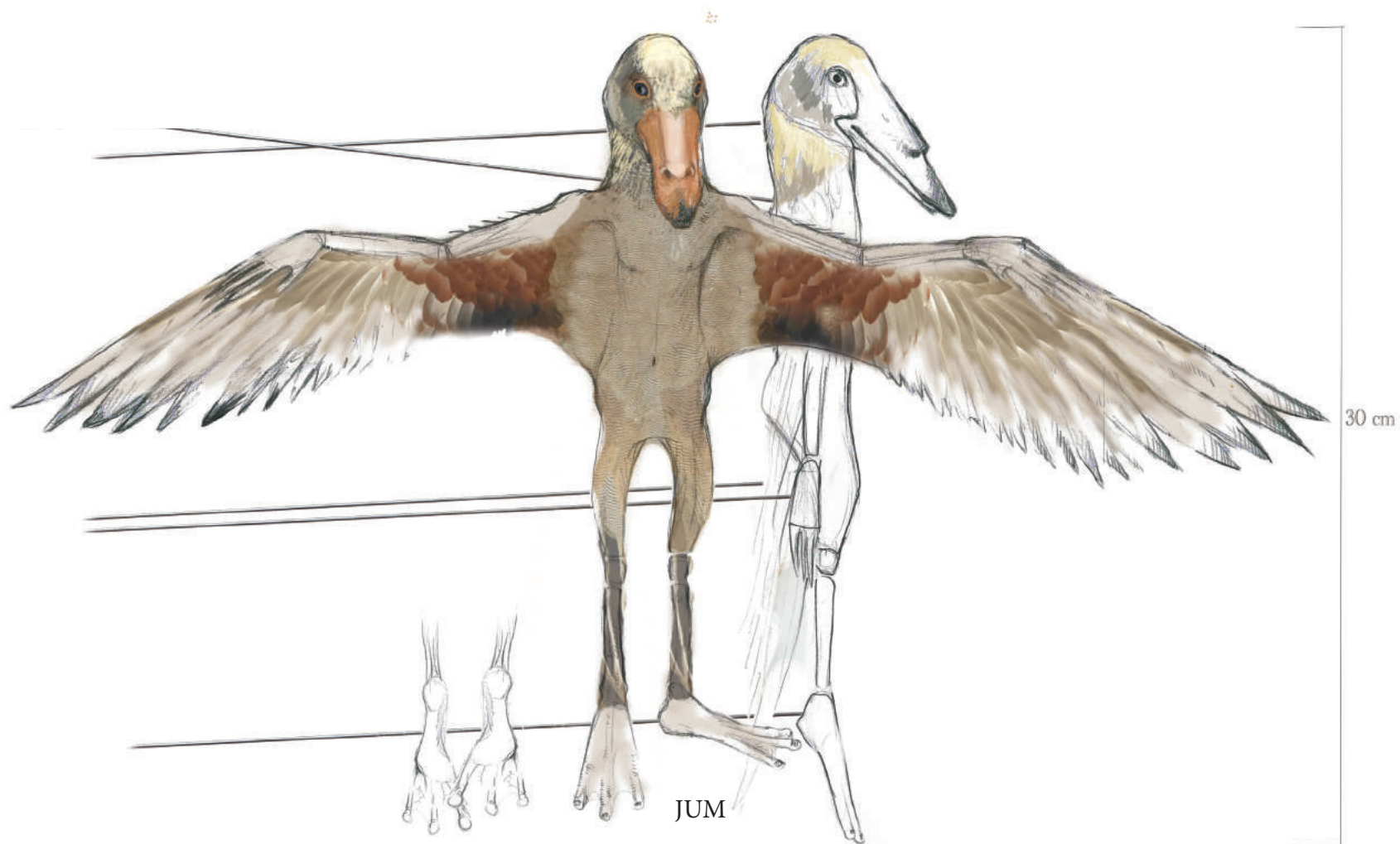

Costume for the puppeteer.
A fake-head construction that rests on shoulders
and gives the whole figure around two meters of
height. The costume has three phases.

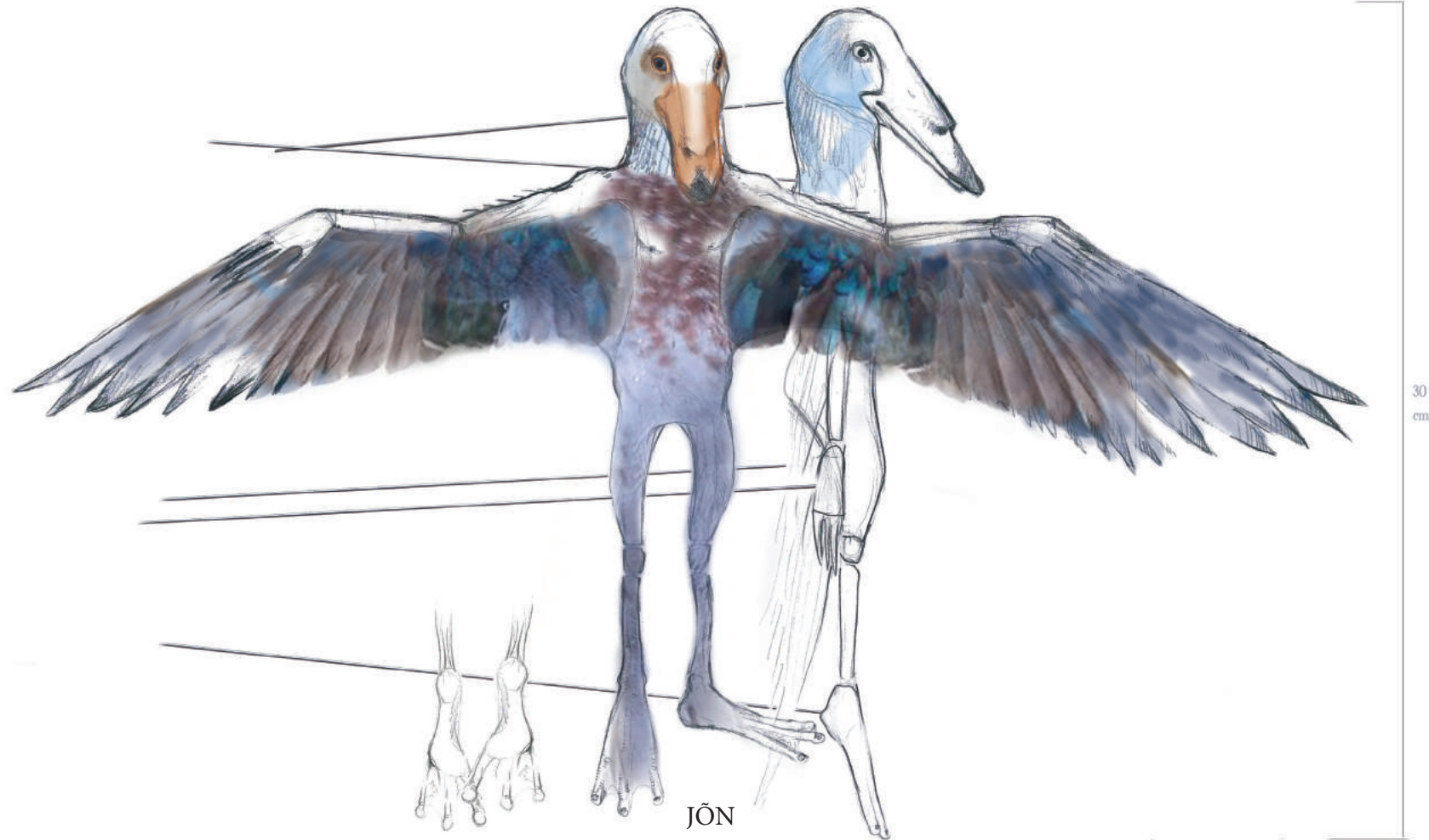

NUKUD / PUPPETS

JUM ja JÕN 3. faas
Lauanukk kuue juhtimistraadiga
(jalalabad, käelabad, pea, turi)

JUM and JÖN 3. phase
Rodpuppet with six rods
(feet, hands, scruff, head)

JUM ja JÕN 4. faas
Mannekeen nukk

JUM

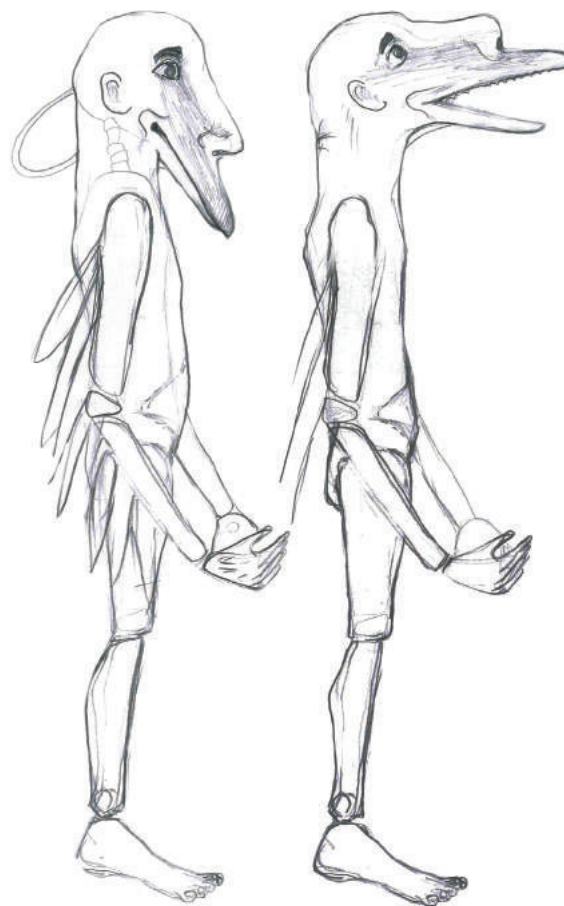

30
cm

JUM and JÕN 4. phase
mannequin type of puppet

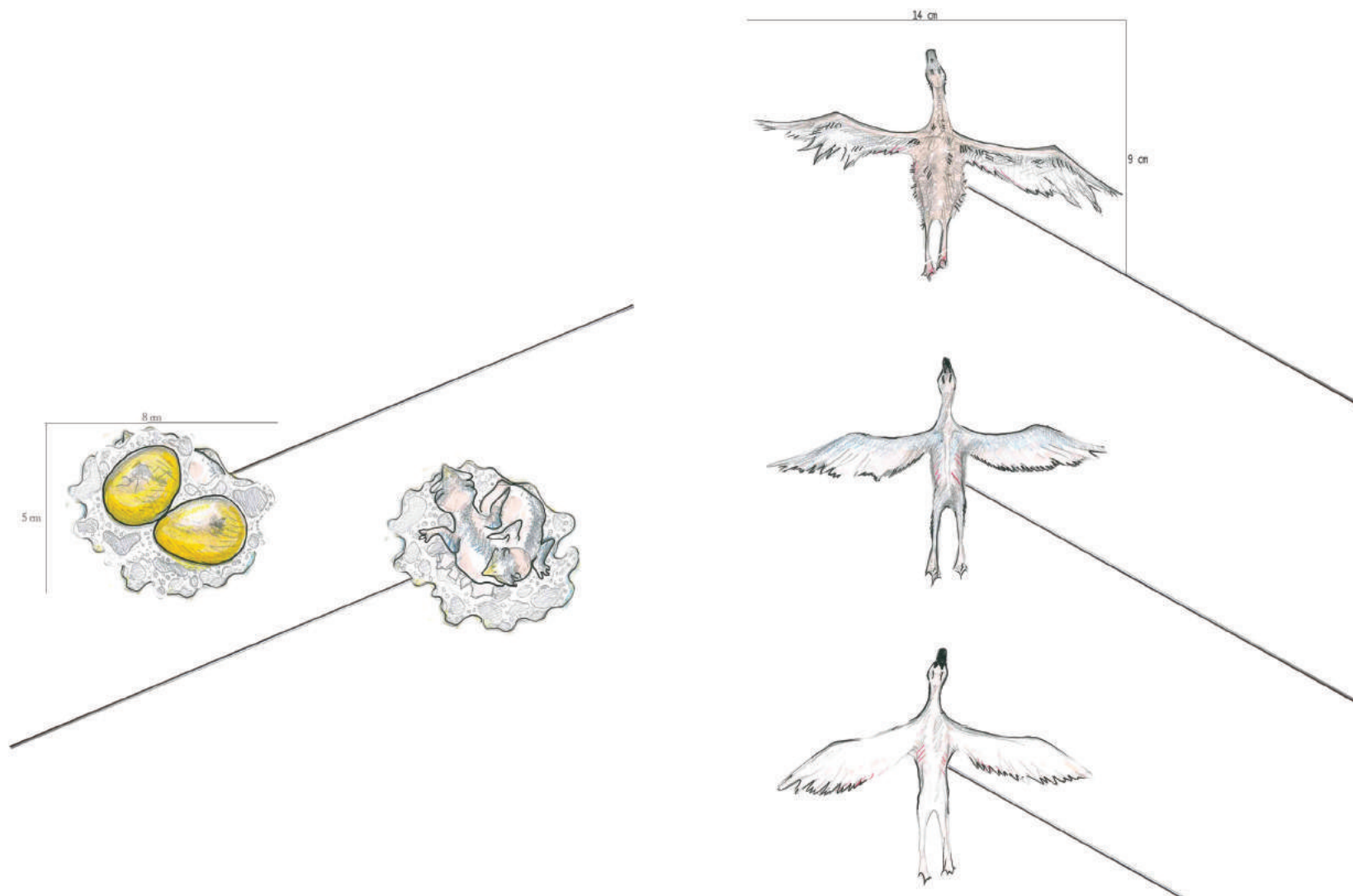

JÕN

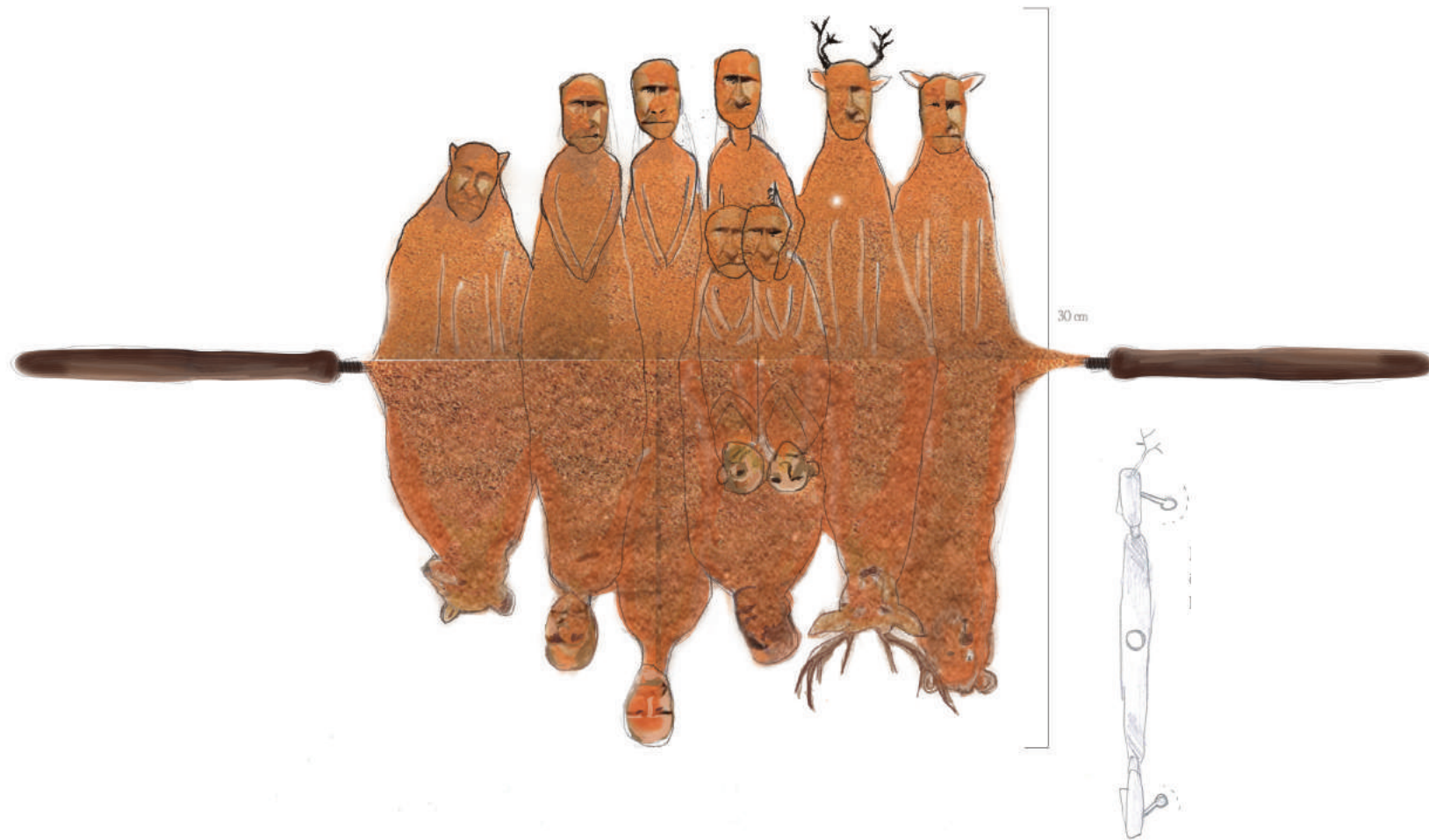

30
cm

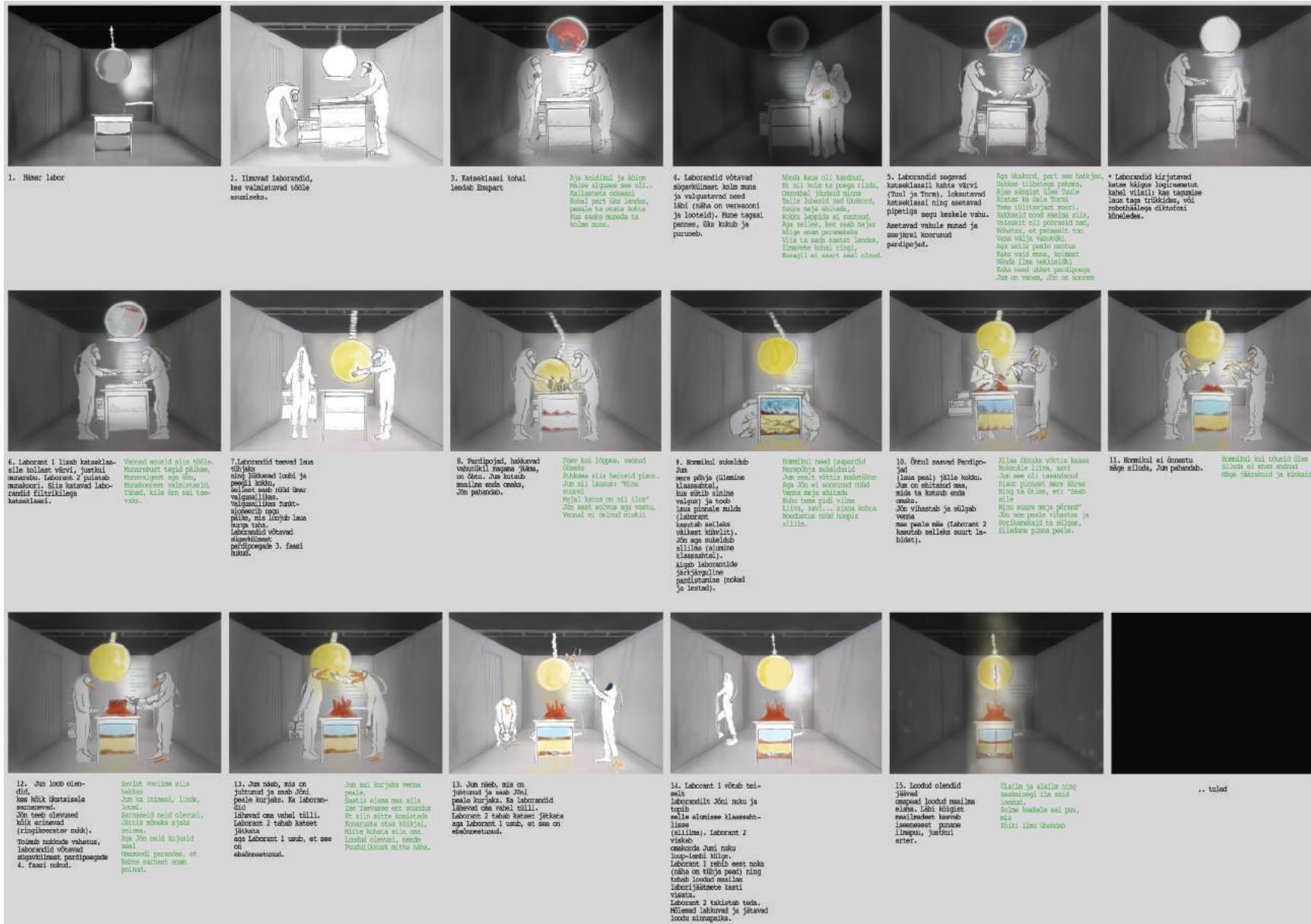
Pabernukud, traadi otsas, katseklaasi kohal kasutamiseks.
Nukud: munad vahutükil; pardipojad 1. faas; pardipojad 2. faas

Paper puppets on rod, for playing above the testplate.
Puppets: nest with eggs; ducks 1. phase; ducks 2. phase

LOO ARENG / STORYBOARD

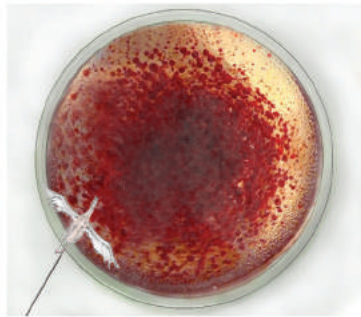

LOO ARENG KATSEKLAASIS / STORYBOARD OF TESTPLATE

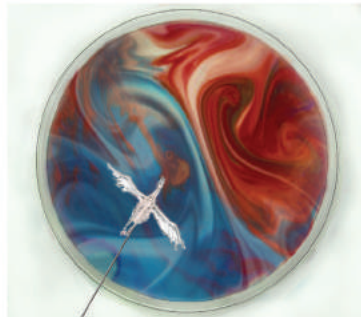
Algus

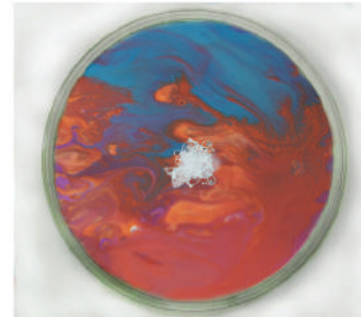
Emapart ilmub

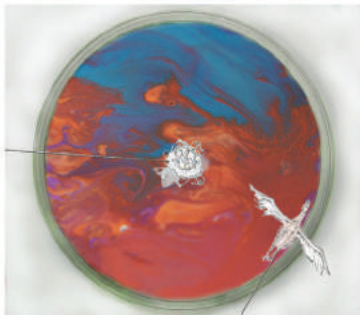
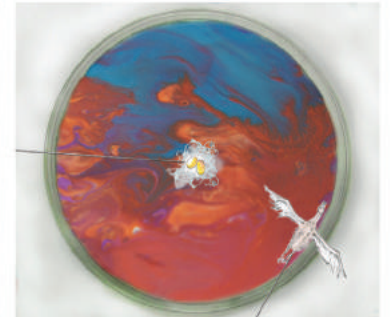
Emapart äratab
Tuule ja Tormi

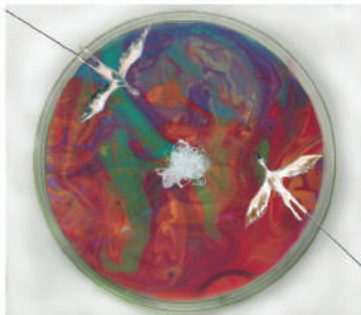
Vahutükk

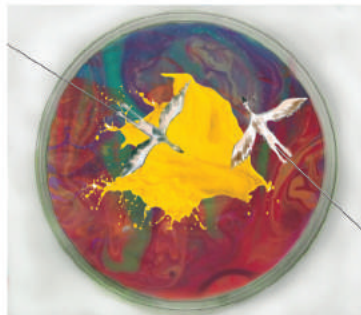
Emapart muneb
munad

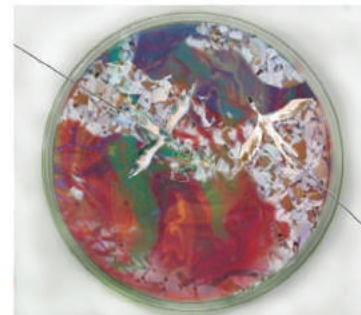
Koorunud
pardipojad

Pardipojad hakkavad
taevast ehitama

Munarebust päike

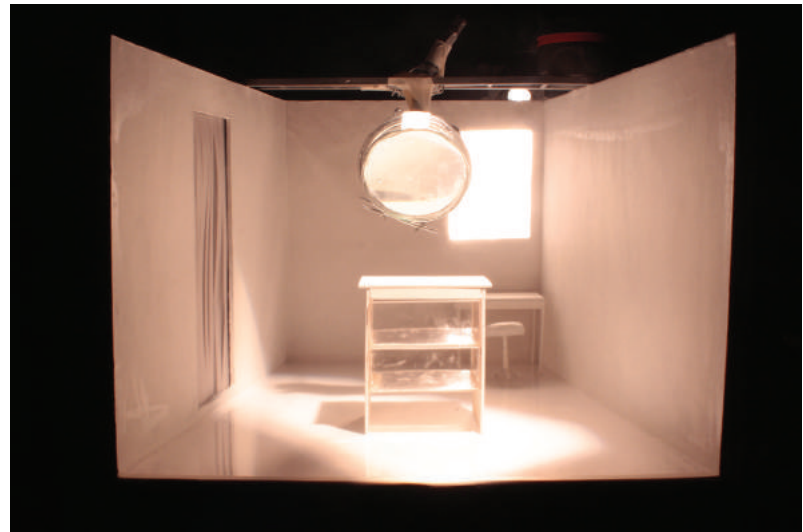
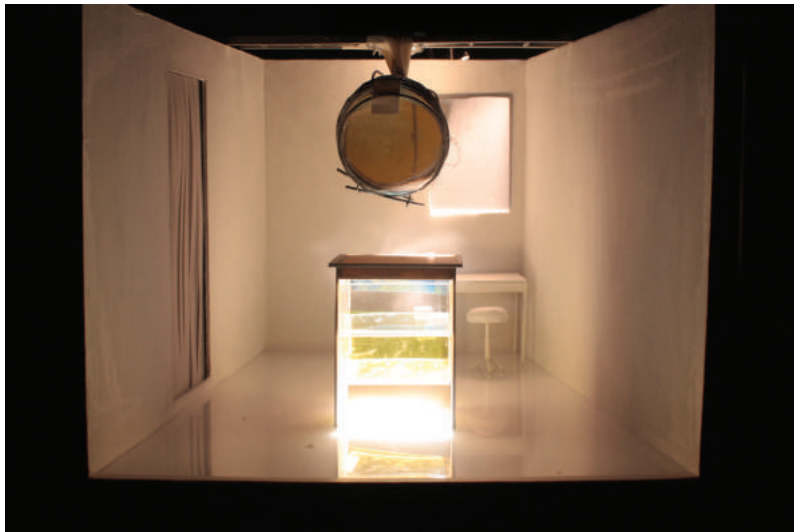
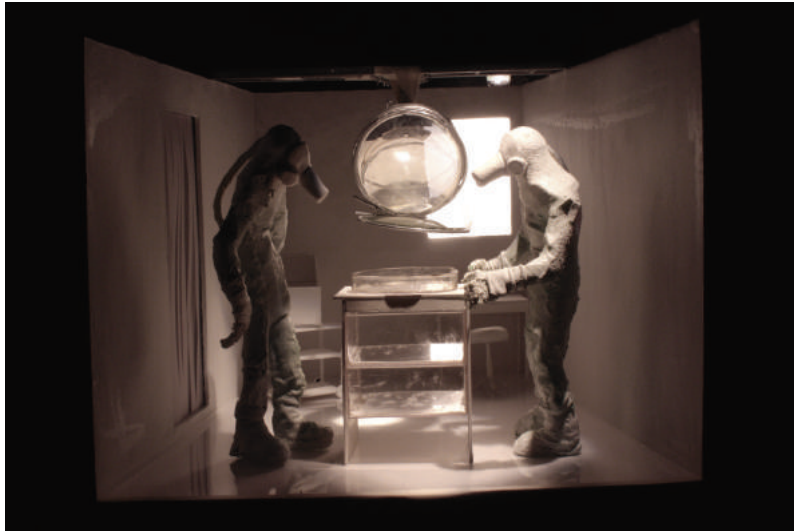
Munakoortest tähed

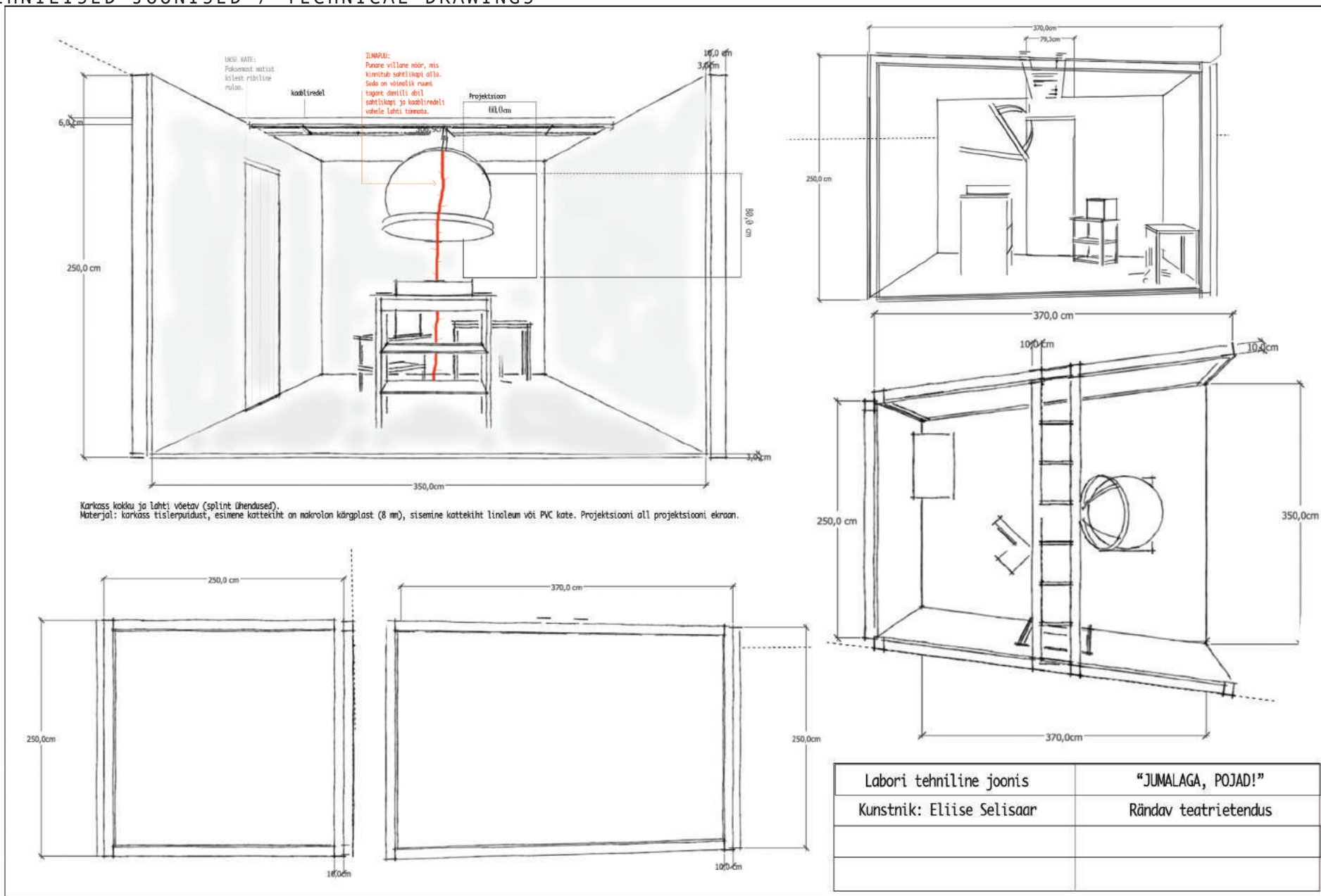
Kilest taevas ja õhk

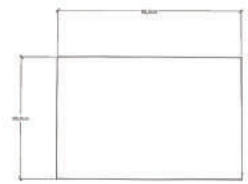
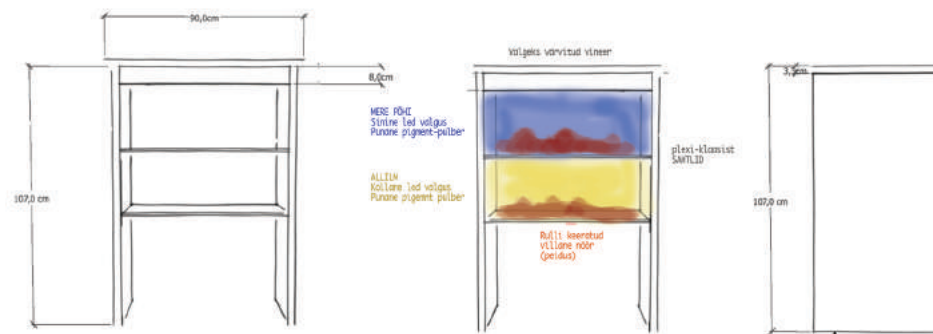
MAKETI FOTOD / PHOTOS OF MODEL

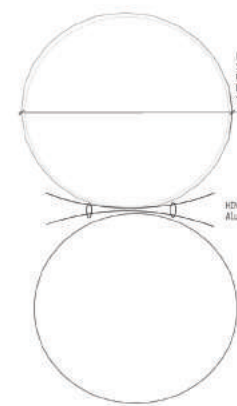
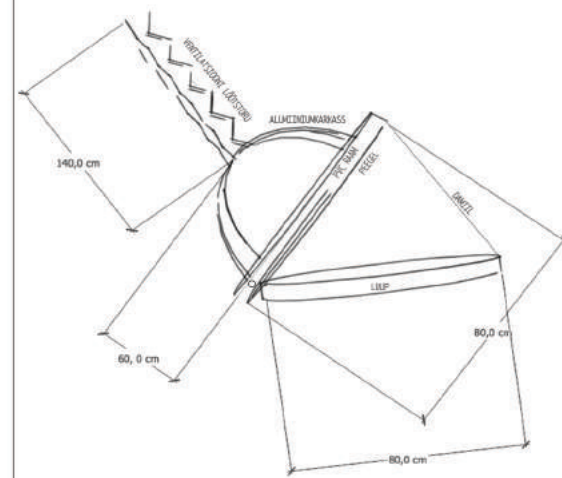

TEHNILISED JOONISED / TECHNICAL DRAWINGS

Sahtlikapp	"JUMALAGA, POJAD!"
Kunstnik: Eliise Selisaar	Rändav teatrietendus

LUUP:
Suurendab laual olevat pöördet.
Ühensetud alumiiniumtraadiga.
Hingede ja damiili abil vastu pöörit
tõmmatav.

KÕRGOO:
Alumiiniumtraad

PEEGL:
Tagant valgustatult
koostab ühe pöördetava
osade ja kumid valgust
lõõbi.

Luup-lamp	"JUMALAGA, POJAD!"
Kunstnik: Eliise Selisaar	Rändav teatrietendus

EESTI BALLAADID

Kantaat-ballett

Autor: Veljo Tormis

Juhendaja: Inga Vares

Ruum: Rahvusooper Estonia suur saal

“Eesti ballaadid” on 1980 valminud Veljo Tormise kantaat-ballett. Suurteose aluseks on regilaulud eesti mitmest kandist: “Tütarde tapja” Rõuge, “Karske neiu”

Kolga-Jaani, “Eksinud neiu” Kadrina, “Mehetapja” Põide, “Kuldnaine” Kuusalu kihelkonnast, “Naisetapja” ja “Kalmuneiu” Setomaalt.

Regilaulud on tuhandeid aastaid vanad ja ulatavad tagasi kaugele soome-ugri rahvaste alguspäevile.

Ühed vanimad märgid soomeugrilastel, mis meile tänaseni nähtavad, on Äänisjärve kaldailt leitud kaljujoonistused, mis on põhiliseks elemendiks ka etenduse kujunduses.

Kuna loos on palju kõikumist kahe maailma vahel, sõidab laval pödrapealine paat, mis inimesi siit ilmast surnute riiki viib. Ka taevast on tähtkujudena samad märgid Äänisjärve kallastelt.

Kostüümis on kasutatud lihtsat, läbikumavat ja alastust rõhutavat materjali, mis on raamiks küllalt dominantsetele maskidele. Regilauludes on inimesi palju lindudega võrreldud: ema pillab lapsi ilma peale lindudeks, loomisloos põhitegelaseks mune munev lind, linnud usuti suisa inimeste ja surnute ilma vahel liikuvat. Tantsijate maskid ongi mõeldud rõhutamaks tegelaste linnulikkust.

“Estonian ballads” is cantata-ballet composed by Veljo Tormis in 1980. It is based on runic songs from different areas of Estonie such as “The killer of the taughters” from Rõuge, “Lost girl” from Kadrina “The killer of a man”from Põide, “Golden wife” from Kuusalu, “The killer of a woman” and “Grave girl” from Setomaa.

The runic songs are thousand of years old, reaching back to the early days of Finno-Ugric people. Among the the earliest signs from them are the rock depictions found in the banks of Lake Onega, which are also key elements in the design of this performance.

The story has a lot of movement between two worlds, there is a boat with an elks head that takes people from our world to the world of the dead. Alos the constellations in the sky are actually the symbols from the shores of lake Onega.

Costume design is simple using translucent materials and is a frame for rather dominant masks. Runic songs often describe humans as birds: mother leaves her daughter to be birds, the main character of the creation myth is also a bird, birds were even believed to travel between our world and the world of the dead. The masks of dancers are also meant to emphasize this birdness of the characters.

Cantat-ballet

Author: Veljo Tormis

Tutor: Inga Vares

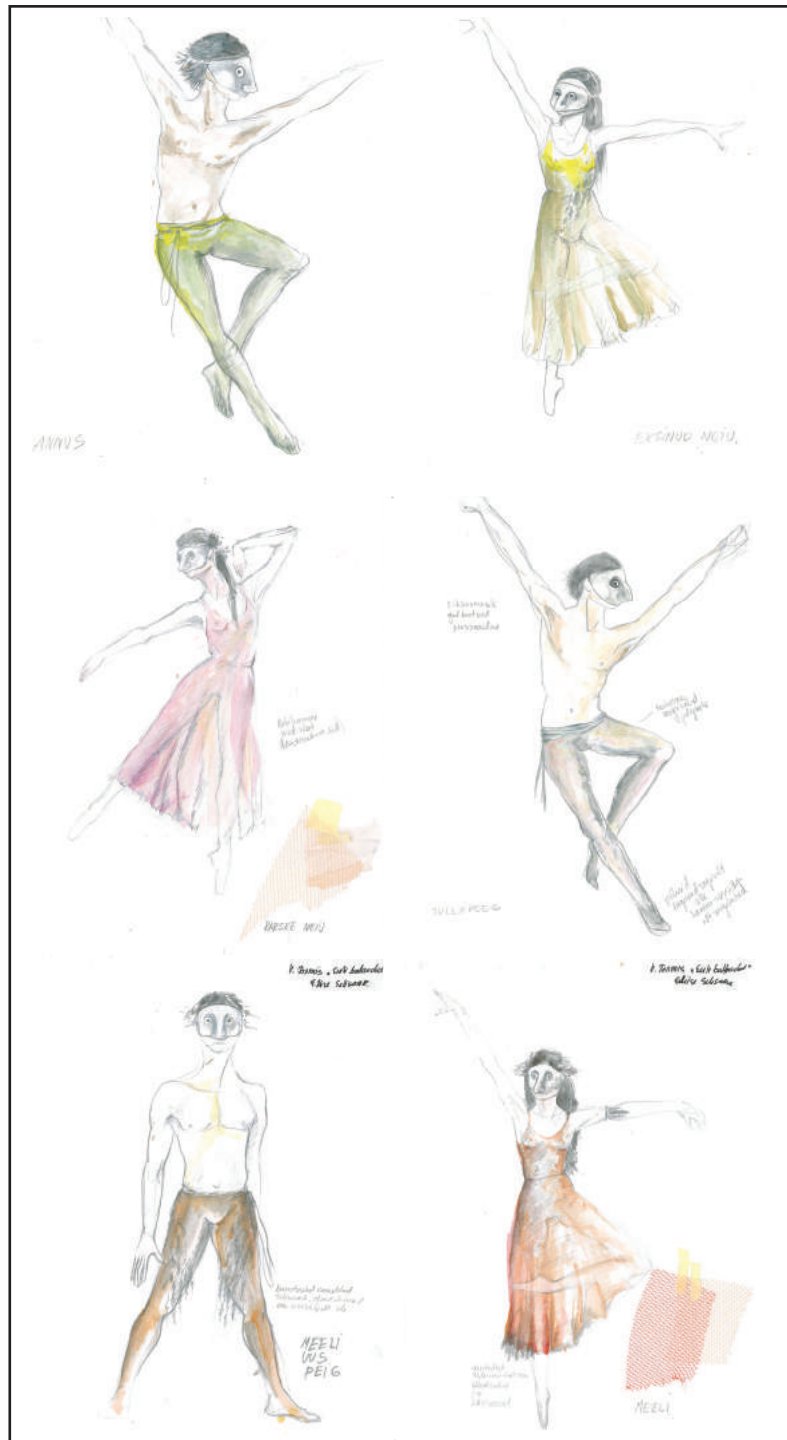
Room: big hall of Estonian National Opera

ESTONIAN BALLADS

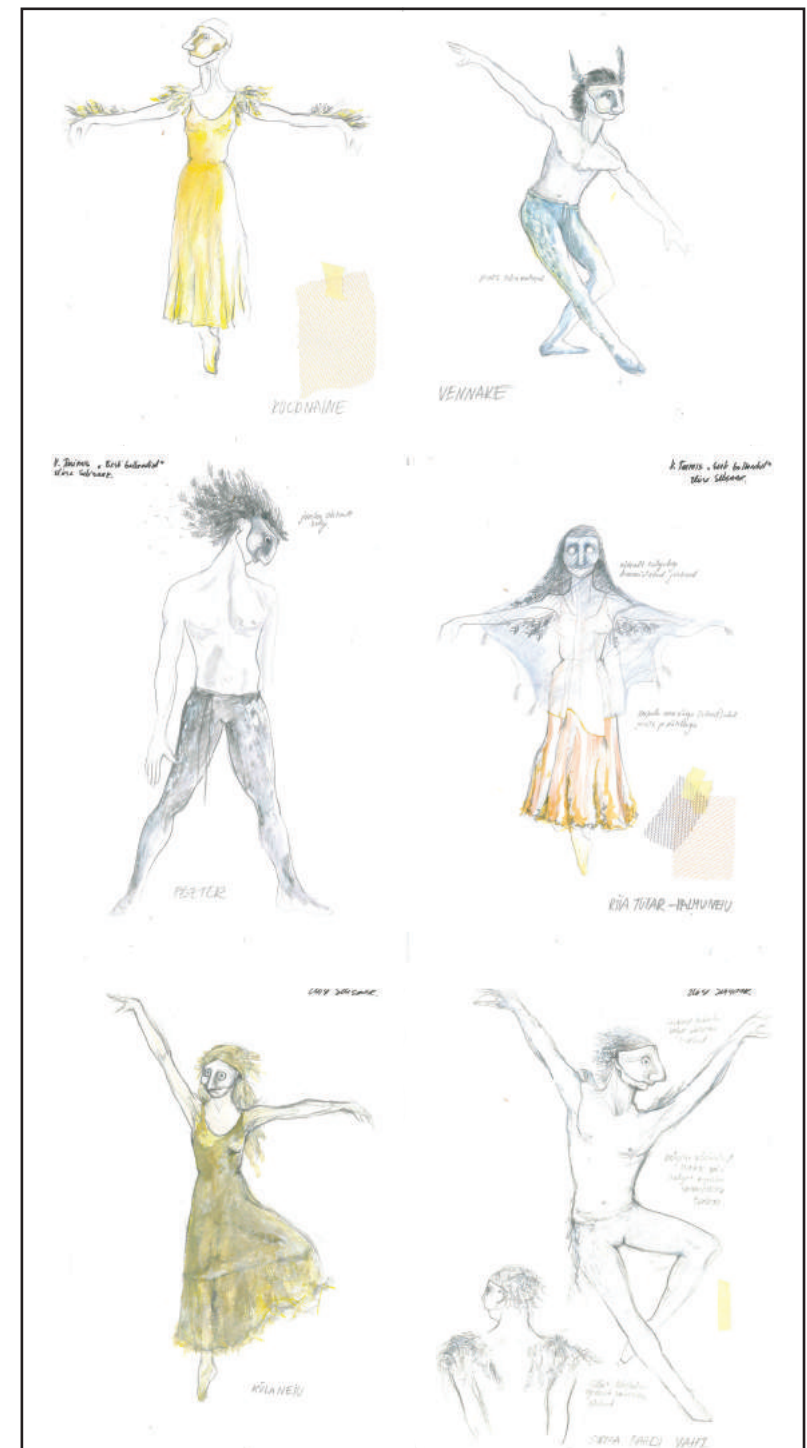

VALGUSPILDID / LIGHT DESIGN

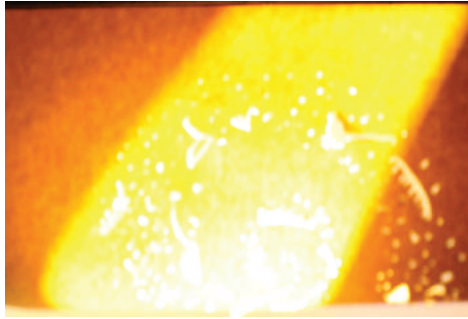

K
O
S
T
Ü
M
/
C
O
S
T
U
M
E
S

MAKETI FOTOD / MAQUETTE

ROTI PÜÜDJA

Filmiprojekt

Autor: Alexander Grin

Juhendaja: Ann Lumiste

Kirjanik on sunnitud ööbima suletud pangahoones, kus ta aga avastab eest rotid, kes suudavad inimeseks muunduda ning salaja inimeste maailmas niite tõmmata.

Filmi visuaali kannab segu absurdist, Peterburi aurast ja hüljatud inimtühjadest sõjajärgsetest lokatsioonidest. Film on mustvalge liikudes heledast kõikudes heleda ja tumeda maailma vahel.

A movie project

Author: Alexander Grin

Tutor: Ann Lumiste

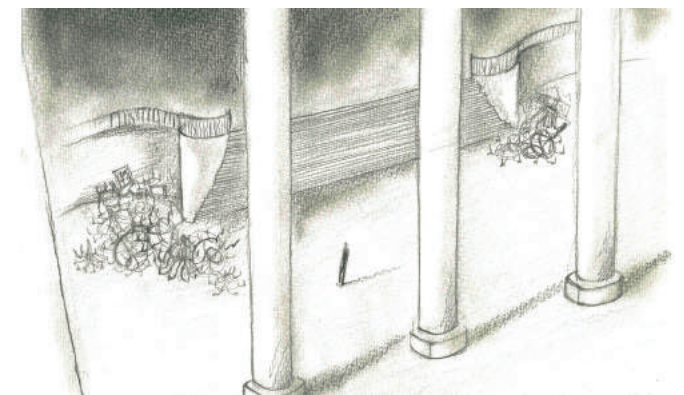
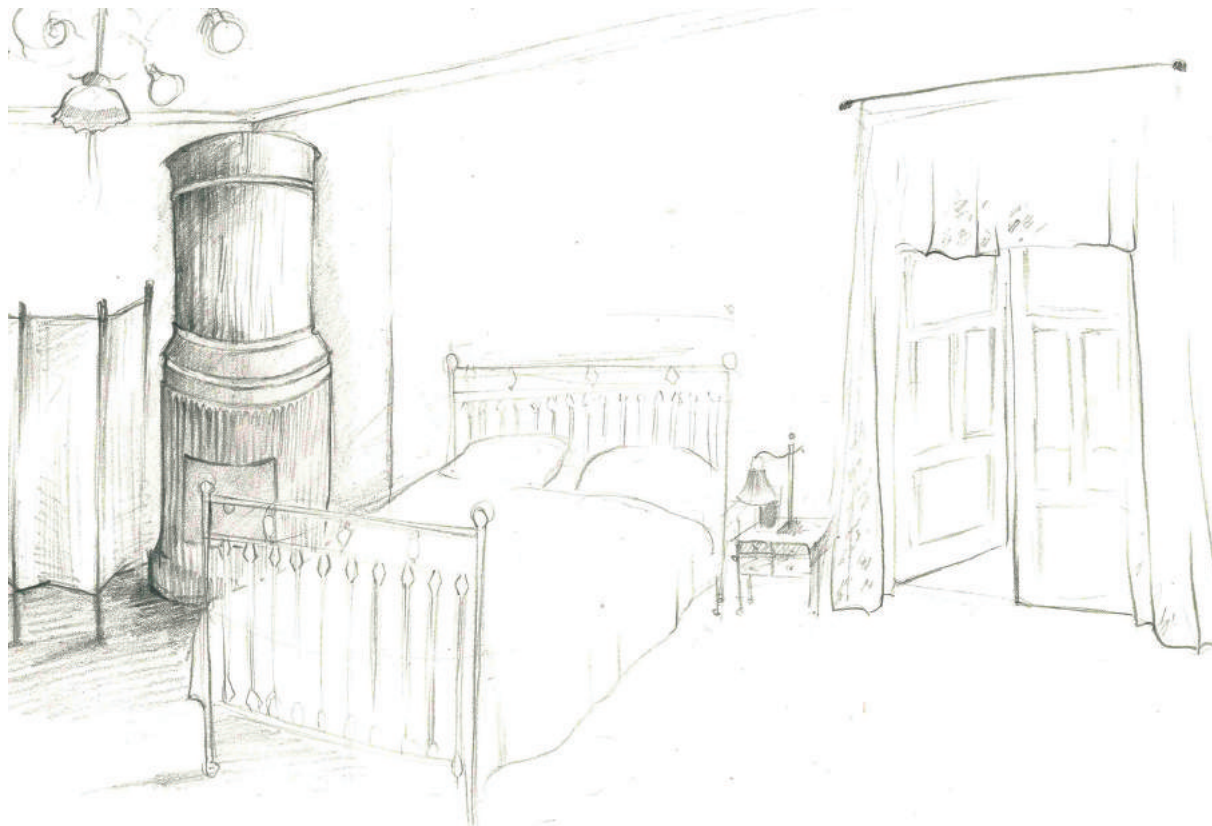
A writer is forced to spend a night in a closed bank house. There he discovers rats, who are able to turn into humans and manipulate the human society. The visuals are a mixture of absurdity, the atmosphere of St. Petersburg and feeling of abandoned post-war situation. The movie is monochrome, fluctuating between dark and light worlds.

THE RATCATCHER

LOKATSIOONID / LOCATIONS

MAKETI FOTOD / MAQUETTE

KOHUTAVAD ÕNNETUSED, MIS KUNAGI EI JUHTUNUD

Tekstid, lavastus ja kujundus: Eliise
Selisaar

Näitlejad: Angela Krieger,
Evangelos Lalos, Eliise Selisaar

Juhendaja: Marek Becka

Ruum: DAMU väike saal

Objektiteatri etendus kolme näitlejaga.
Kaks etüüdi muretsmise kasutusest.

Text, directing, design: Eliise Selisaar
Actors: Angela Krieger, Evangelos Lalos,
Eliise Selisaar

Tutor: Marek Becka

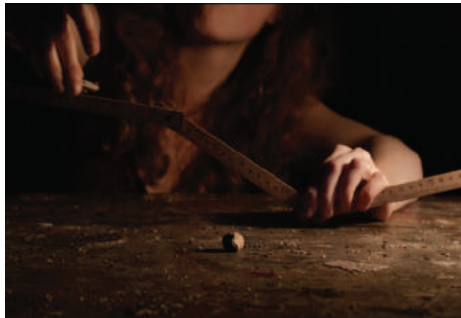
Space: small hall of DAMU

Object theatre performance with three
actors. Two etudes on the pointlessness of
worrying.

TERRIBLE MISFORTUNES MOST OF WITCH NEVER HAPPENED

STSEENID ETENDUSEST / SCENES FROM THE PERFORMANCE

EPOCHE

Uurimus, lavastus ja visuaalne lahendus:
Tatjana Romanova
Koreograafia: Tatjana Romanova ja
tantsijad
Etendajad: Antonia Koluiartseva, Irina
Pähn, Maria Uppin
Helikujundus: Theodore Lee Parker
Valguskujundus: Kaisa Paluoja
Kostüümid: Eliise Selisaar, Elvira
Romanova

Käesolev teos jätkab uurimussuunda
tantsu ja filosoofia sümbioosist kasutades
selleks teatri- ja tantsumeediumit ning
püüab pöörata tähelepanu esmapilgust
võib olla iseennest mõistetavatesse
asjadesse – etenduse protsessile ja
selle kehalisele vastuvõtule, etendaja
kohalolekule ning kõigile teistele
fenomenideks muutuvadele asjadele.

Research, production and visual
solution: Tatjana Romanova
Choreography: Tatjana Romanova and other
dancers
Performers: Antonina Koluyartseva, Irina
Pähn, and Maria Uppin
Sound design: Theodore Lee Parker
Lighting design: Kaisa Paluoja
Costumes: Eliise Selisaar, Elvira
Romanova

This piece continues to research the
symbiosis of dance and philosophy, by
Means of theater and dance, as well
as makes an attempt to draw attention
to Obvious things - the process of
performance and its bodily perception,
the presence being of the artist, and
Other Phenomena becoming more and more
Widspread.

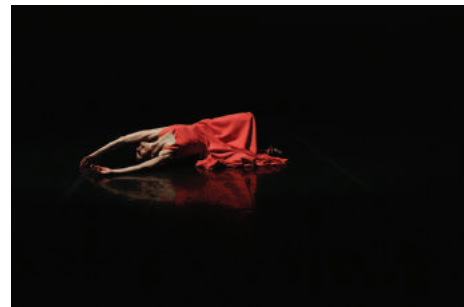
EPOCHE

KOSTÜÜM / COSTUMES

STSEENID ETENDUSEST / SCENES FROM THE PERFORMANCE

SEITSE SURMAVAT LUIKKE

Seitse tantsulist etüüdi
Juhendaja: Ramon Ivarsi
Koreograaf etüüdile "Iha": Tatjana Romanova
Kostüüm etüüdile "Iha": Eliise Selisaar

Seitsme etüüdiga koreograafia (TLÜ),
stsenograafia (EKA) ja muusika tudengite
(Taani lavakunstikool) koostööprojekt.
Hispaania kostüümikunstniku Ramon Ivarsi
juhendamisel uuriti kostüümi, liikumise ja
heli sünteesi läbi seitsme surmapatu.

Seven dance etudes
Tutor: Ramon Ivarsi
Choreographer for etude: "Lust" Tatiana
Romanova
Costume for etude "Lust": Eliise
Selisaar

Cooperation project involving
choreographers (TLÜ), scenographers
(EAA) and musicians (Danish School
Theater). Under the tutoring of
Spanish costume designer Ramon
Ivarsi, the synthesis of costume,
movement and sound was researched
through Seven Deadly Sins.

SEVEN DEADLY SWANS

KOSTÜÜM / COSTUMES

